

Cluborgaan van de Haagse Tennisvereniging

EVER OUT

TPG Post
Port Betaald

SWAARFILTSEN

Competitie bulletin
week 4 2009

Door een fout van uw redacteur (verkeerde emailadres opgegeven waarvoor excuses) starten we dit competitie bulletin met de Jongens 1 feuilleton:

Never Out Houtrust Jongens 1 - TC De Oude Eik: 5-1

Hallo Allemaal

Hierbij een competitieverslag van het eerste jongensteam, dat op 11 april een thuiswedstrijd mocht spelen tegen TC De Oude Eik. Zoals ook al vorige week het geval was, was het leeftijdsverschil weer enorm. Ons team dat alleen maar uit 16-jarigen bestaat stond tegenover een jong en groen team, met mensen tussen de 10 en 13 jaar. Toch moesten we de tegenstander niet onderschatten, en dat was het punt waar ik de fout in ging. Ik zal er maar geen doekjes om winden, ik werd keihard van de baan afgeveegd, en als aanvoerder schaamde ik mij daar toch wel wat voor. Gelukkig maakten Dennis, Jesper en Robert geen fouten en wonnen zij alle drie erg gemakkelijk hun wedstrijden. Dus na alle singlewedstrijden was de stand 3-1. Toen was het tijd voor de dubbels. Bij Han en Robert was het een gevalletje: Veni, Vidi, Vici. Ze kwamen, ze zagen en ze overwonnen. Bij Dennis en Jesper ging het in de eerste set wat moeizaam, maar na een 3-0 achterstand gaven ze nog maar 3 games weg. Heel erg goed gedaan dus.

Met dit alles is dus de eindstand dus 5-1 geworden. We hebben met z'n alle enorme fun gehad. Door deze overwinning staan wij bovenaan in de poule, dus laten we hopen dat we dit niveau kunnen vasthouden. Ons volgende obstakel is Thor/de Bataaf.

Frank

Thor de Bataaf - Never Out Houtrust Jongens 1: 2-4

Hallo allemaal, hier zijn we weer voor een spiksplinternieuw verslag van onze competitiewedstrijd tegen Thor de Bataaf. De wedstrijd werd helaas voor ons verspeeld op smashcourt, of hoe je het ook wilt noemen.

We begonnen met de eerste 2 single wedstrijden. Onze eigen Dennis Marijnissen mocht aantreden tegen Godert de Zoeten. Bij het inspelen wisten

Han en ik al, dat het een moeilijke dag zou gaan worden voor ons. Godert was een klein mannetje, en juist daarom had hij een groot voordeel, hij kon heel makkelijk onder elke bal komen, en dat leidde tot soms prachtige groundstokes. Maar Dennis liet zich niet van de wijs brengen en won de wedstrijd dan toch met 2-6 3-6. Het eerste punt was dus binnen.

Tegelijkertijd was Jesper in gevecht met Corintin Garreau. Het was een wedstrijd die erg gelijk opging. In de eerste was het vooral Corintin die de overmacht had en won de set ook erg gemakkelijk met 6-2. In de tweede set echter kwam Jesper helemaal terug en had zelfs 2 setpunten, maar Corintin kwam erop en erover. En zo ging deze wedstrijd verloren met 6-2 7-6.

Toen was het de beurt aan Robert en aan mij. Wij speelden respectievelijk tegen Kimian Gutzkow en Luca Ghigliotti. Beiden hadden wij moeite met onze tegenstander. Robert vooral omdat de tegenstander nog van enig niveau was, en de aanvoerder lag weer eens in de knoop met zichzelf. Toch werden beide wedstrijden gewonnen. Robert won in een driesetter: 6-1 4-6 4-6, en ik won in 6-2 6-4. Na de singlewedstrijden was de stand dus 3-1 in het voordeel van ons. Er hoefde dus maar 1 dubbelwedstrijd binnengeslepen worden.

En dat wisten Dennis en ik. Samen maakten wij gehakt van onze tegenstanders. Dennis erg goed in het achterveld en ik soms formidabel aan het net (kuch, kuch), haalden wij de overwinning met 6-1 6-1 binnen. Han en Robert ging het wat moeizamer af, zij verloren hun wedstrijd met 6-3 6-4.

Al met al kunnen wij terugkijken op een geslaagde dag waarin wij een 4-2 overwinning hebben behaald. Met deze overwinning zakken wij een plaatsje in de poule omdat Overdam 2 met 6-0 heeft gewonnen. Het verschil is echter maar 1 punt dus het is enorm spannend. Volgende week zullen wij Nootdorp hartelijk ontvangen op tennispark Houtrust.

Tot volgende week, *Frank*

's Gravenzande - Never Out Houtrust Jongens 2: 1-5

IN 'S GRAVENZANDE BEGINT DE VICTORIE.

Er bestaan niet zoveel 's Graven in de wereld. Maar behalve 's Gravenhage hebben we in ieder geval ook 's Gravenzande. En deze laatste 's Graven

(zande) is de plaats waar ons jongensteam 2 uit de eerste 's Graven (hage) op 25 april te gast was. En dat, zoals al in de aanhef is te lezen, niet zonder succes. Maar laten we bij het begin beginnen.

Het was moeilijk een team samen te stellen. Nu ja, echt moeilijk was het nu ook weer niet, maar vanwege de start van de meivakantie was het zo dat van de zes leden van ons team er drie niet konden. Één te kort dus om alle wedstrijden te kunnen spelen. Al snel kwam het idee op om Boris, de vriend/klasgenoot van aanvoerder Edwin te vragen. Of Marijn, de vriend/buurjongen. Het werd Boris. Marijn heeft trouwens ook als invaller gespeeld deze dag, in het jongens 1 team, en dat had alles te maken met de zeer onfortuinlijke val die Jesper afgelopen week op de tennisbaan maakte. Van hieruit veel sterkte namens het hele jongens 2 team, Jesper!

We weten het inmiddels: een competitie-zaterdag begint vroeg. Zeker als je naar 's Gravenzande moet. Om 8 uur stond Nick's vader klaar bij de tennisbaan om de spelers van vandaag op te halen. Overigens is het, waarschijnlijk dankzij het (vroeger) werk in de tuinbouw, waar het Westland beroemd om is, ook heel goed met de bus te doen. Want die rijden al op tijdstippen die je niet zou verwachten in het weekend. Wel eerst naar Leyenburg gaan, want sinds de streekbus uit het centrum geweerd wordt, is dat het vertrekpunt. Het is natuurlijk wel spannend. De eerste uitwedstrijd. Maar de voortekenen waren dusdanig dat aan te nemen was dat er kansen zouden liggen om goede resultaten te bereiken. We waren dus vol vertrouwen.

De eerste single partijen speelden Edwin en Marc. Eigenlijk kunnen we er kort over zijn. Edwin won zijn partij met 6-0 6-0. En Marc won zijn partij met..... 6-0 6-0.

De eerste games die Marc speelde werden herhaaldelijk deuce, maar al snel daarna werden de games heel simpel uitgespeeld. Twee tegen nul dus. Nu de volgende twee singles. Die van Boris en Nick. Hoewel Boris dit jaar nog nauwelijks getennist had, leverde ook voor hem de wedstrijd geen problemen op. Of het moest zij dat de tegenstander één game op zijn naam wist te schrijven. Uitslag dus 6-0 6-1 voor Boris, onze tennissende hockeyer.

Op de andere baan stond nog een tennissende hockeyer: de tegenstander van Nick. Ook een invaller die vanwege de vakantiestop bij hockey vandaag eindelijk heerlijk kon tennissen. En daar mochten ze bij 's Gravenzande blij mee zijn, want hij was zonder meer de beste speler van hun team. Hij maakte het Nick dan ook zó lastig, dat hij niet gewonnen heeft. Best een spannende wedstrijd, maar helaas verloren met 4-6 4-6.

Inmiddels stonden we dus met 3-1 voor. Als we van de dubbels er ook minstens één zouden weten te winnen zouden we onze eerste overwinning als team kunnen vieren!

In de eerste dubbel stonden Edwin en Boris tegen de tennissende hockeyer (de twee tennissende hockeyers tegen elkaar dus) en de jongen die van Marc verloren had. Hoewel de wedstrijd iets spannender was dan de uitslag doet vermoeden hadden Edwin en Boris hier geen moeite mee. 6-0 6-1.

Op de andere baan streden Marc en Nick. Eerste set gewonnen 6-2. Niks aan de hand. Tweede set verloren 3-6. Wat nu? Derde set gewonnen 6-1. Prima gedaan!

En zo, geachte Never out-leden, wonnen de jongens van jongens 2 hun eerste wedstrijd.

Edwin & Sebastiaan van Nooten

Never Out Houtrust Heren 1

Heren 1 ZHG verdubbelt gemiddeld aantal zeges in ontmoeting met Poeldijk!

Het is zaterdag 25 april, iets na 11 uur. Sanders begint aan zijn warming-up voor de 4^e competitiedag van het seizoen. Althans zo lijkt het. Sanders heeft aangeboden deze ochtend het teamontbijt te verzorgen. In plaats van gezamenlijk met z'n zessen te arriveren, melden we ons om de 5 minuten, zodat Sanders 6 maal de trappen van zijn 7 verdiepingen tellende penthouse op en af moet lopen! (flash-forward: midden 2^e set krijgt Sanders last van kramp in de benen). Onderwerp van gesprek tijdens het ontbijt is natuurlijk de teamopstelling, die bij binnenkomst van iedere volgende teamgenoot drastisch verandert. Na een voedzaam doch luxe ontbijt stappen we in 2 zwarte bolides op weg naar Poeldijk, land van groente en glas.

Aangekomen op het enigszins sfeerloze park, installeren we ons lekker in het zonnetje. Aangezien we niet worden ontvangen, verschijnen de toepkaarten op tafel en wordt de zaterdagkrant gelezen. Na 10 minuten gaat captain Rietjens, na klachten over eerder slecht relatiemanagement met de tegenpartij, op zoek naar de tegenpartij. Binnen nauwelijks 2 meter wordt driekwart van de tegenpartij nietsvermoedend voor zich uit kijkend aangetroffen. "Oh jullie zijn van Never Out." Dat begint lekker. Lekker is ook appelkruiemel vlaai die ons wordt aangeboden. "Gaan we mixen dan?" wordt

terecht opgemerkt. “De dochter van Rene (nog niet aanwezig op het park) is vandaag jarig,” wordt gezegd (en blijkt nog waar te zijn ook).

Onze tegenstanders zijn vriendelijke, sympathieke lieden uit Poeldijk, niet in de laatste plaats, omdat ze ons onder de 30 schatten en zelfs denken dat we nog steeds studeren! Er wordt gespeeld op Hardcourt. Mooi, aangezien wij allen zijn opgegroeid op hardcourt. Bij nadere inspectie blijkt echter dat het gaat om een experimenteel type ZOAB (Zeer Oneffen Asfalt Baan) en niet ons geliefde Plexipave™. Helaas schittert coach / wegdek-expert Rijkswaterstaat Aardema door afwezigheid en kunnen we geen bezwaar maken tegen dit oneerlijke thuisvoordeel.

Het wedstrijdverslag. Brzozowski (4) bijt het spits af tegen Poeldijk's jeugdtalent Burger (6) en verslikt zich in eerste instantie in het spel van de technisch virtuoze rijzende ster. Brzozowski komt ten val en de eerste set wordt verloren. Brzozowski ziet al voorzichtig een [7] bijgeschreven worden in z'n Dynamische SpeelStrekte lijstje en neemt maatregelen: Mentale oorlog (“Dit is nu al de 4^e keer dat je zo'n bal probeert uit te geven”), gameplan 2.0 en herijking van de ondergrond (Kutbaan!). En het helpt, want de volgende 2 sets zijn voor Brzozowski. Knap gedaan, want met 7-6 is de beslissende set zeer 'close'.

Sanders mag het opnemen tegen Janssen. Eerste set wordt net in het voordeel van de tegenstander beslist. Herstel volgt, maar midden 3^e set schiet de kramp in Sanders' been. In het scheenbeen naar eigen zeggen (red: zeer zeldzame vorm van kramp, veroorzaakt door overmatig klimmen of traplopen).

...Intermezzo: Tegenstander Janssen (Peet) stoort zich tijdens de wedstrijd aan het gejuich van de ZHG achterban. De support – met reeds gemiddeld 2 bier achter de kiezen - steekt dan ook schril af tegen die van Poeldijk; 2 geblesseerde, zwijgende spelers. Ook op de baan wordt door ZHG bier genuttigd, maar hier om therapeutische redenen (kalmeringsmiddel tegen zenuwen respectievelijk verdunner tegen kramp). Janssen wordt overmand door emotie; naar eigen zeggen heeft hij spijt dat hij zijn jonge kinderen heeft meegenomen en ze heeft blootgesteld aan ons educatief onverantwoorde (zielige) enthousiasme... Dit hebben we nog nooit meegemaakt. Gelukkig zijn z'n eigen teamgenoten het met hem oneens. Einde intermezzo...

Strakke slices en venijnige dropshots leggen het echter af tegen het defensieve spel van Janssen. En met 6-3 eindigt de wedstrijd helaas in verlies.

Rietjens mag vandaag 2 keer spelen. Eerst single tegen Vijverberg. Al na 2 minuten inspelen beklagt de tegenstander zich over het enorme tempo waarop Rietjens speelt (red: windkracht mee en nieuwe ballen). Rietjens wint, de tos. Eerste set wordt nipt verloren 7-5. De tegenstander speelt slim percentage-tennis en ondanks een arsenaal van aces en smashes, die in

alle windrichtingen over de hekken vliegen, wordt Rietjens met 6-1 afgedroogd in de tweede (red: Aauw!).

Wolthuis mag de laatste single spelen. En sinds de clubkampioenschappen op Never Out heeft hij niet meer zo goed gespeeld. Tegenstander Dekker moet serieus dekking zoeken, want Wolthuis speelt strategisch en foutloos. Brzozowski constateert een reeks van 40 punten zonder enige fout van Wolthuis (en wat betreft nummers heeft Brzozowski altijd gelijk). Wolthuis blijft groeien in de wedstrijd en wint met 7-6, 6-1! Waar het aan lag? Misschien door het wegvallen van de pre-vrijgezellenfeest spanning, de bowling-strikes en spares van vorige week of het inruilen van z'n rokje en topje voor het stoere ZHG shirt? Anyways, (leren) petje af voor Wolthuis! Het staat 2 – 2! Dit lijkt bescheiden, maar het voelt zoals menig AZ speler zich afgelopen week voelde.

De beslissing moet vallen in de dubbels. Duo Slippens/Rietjens neemt de eerste dubbel voor z'n rekening, maar bijt in het stof na een van tijd tot tijd spannende pot: 4-6, 6-3, 2-6. Rietjens baalt, 2 verliespotten vandaag en Slippens schaamt zich en biedt zijn excuses aan aan het team.

De tweede dubbel wordt gespeeld door Klijnstra/Polmans. Helaas moeten zij het opnemen tegen Burger, de hardhitter die strategisch de 2^e dubbel speelt. Maar dan gebeurt er iets bijzonders. Tegen alle verwachtingen in gaan onze mannen de opponenten nek-aan-nek te lijf. De harde aanvalsballen worden effectief geblokt en de tegenstander wordt zelfs gedold! Klijnstra die vandaag geen 30 man hoeft te vermaken doet zichzelf een plezier en de jarige (3 x 11) Polmans stijgt na dik 5 uur wachten boven zich zelf uit. En het mooie is, de mannen staan gewoon lekker vrijuit te ballen. Daar mag de rest van het team een voorbeeld aan nemen! Helaas is het echter niet genoeg om te winnen, en de tegenstander gaat er ook met de laatste pot vandoor.

Na de wedstrijden konden beide teams helaas niet lang blijven. Geen bitterballen, maar wel sate. Geen winst, maar wel 2 punten!

Weer in Den Haag aangekomen werd de bescheiden winst gevierd in ons tweede clubhuis, oftewel ClubBuis (dit vanwege de nog centralere ligging dan Houtrust). Rietjens en Sanders besloten hun frustraties verder weg te gaan drinken in club OneFour, die voor de gelegenheid werd omgedoopt tot de TwoFour. Uiteraard werd ook daar niet gescoord. In het verleden behaalde rendementen...

Bedankt tegenstanders Michel, Peet, Rene en Aad en ook de groeiende schare fans/lezers van dit bulletin! Zoals het goede captain/coach betaamt geeft hij zijn spelers een weekje vrij na (bijna) winst. Volgende week dus geen bulletin, maar over 2 weken zijn we er weer en zien we of wij onszelf kunnen redden van degradatie. Mission Impossible 4. Vanwege het tweemaal verliezen op 1 dag heeft de captain zichzelf geschorst voor de

volgende wedstrijd. Als voorlopig laatste wapenfeit de opstelling voor de ontmoeting tegen Hanenburg:

HE 1: Brzozowski

HE 2: Polmans (opoffering, parte un)

HE 3: Wolthuis

HE 4: Sanders (opoffering, parte deux)

HD 1: Wolthuis/Slippens

HD 2: Brzozowski/Klijnstra

To be continued.

Namens Heren 1,

Jeroen Rietjens

Never Out Houtrust Heren 2 - Metselaars: 3-3

Vanaf 12:00 uur iedereen met de fiets opgehaald om als team naar Houtrust te gaan. Nadat de tegenstanders gearriveerd waren schoot 1 gedachte mij te binnen:dit wordt nog niet zo gemakkelijk. En ik had gelijk. Mijn tegenstander (na afloop gehoord dat ie tennisleraar is) had een mooie slag en services, maar met afwisselend spel werd ie volledig ontregeld. Met cijfers die anders dan vermoeden werd het 1-0 voor ons. Maarten was moe. Waar ie de eerste set formidabel stond te tennissen, zo slecht ging de tweede. Een derde set moest er aan te pas komen om een winnaar aan te wijzen. Gelukkig wist Maarten zijn dip op tijd te overwinnen en toch de 2-0 binnengehaald. Voor Nico als derde was ik niet bang. Al met inspelen krijg ik een positief gevoel en die bleek terecht. Met mooie punten werd ook deze tegenstander opzij gezet, 3-0! Aangezien dit team medekoploper is hoopten we op meer. Als vierde ging Eric de baan op. Met brace en al probeerde ie de 4-0 binnen te halen, maar helaas ging hij ruim ten onder en dus 3-1. Onze hoop was op de dubbels gevestigd. Maarten en ondergetekende moesten het doen. Goede tegenstanders en leuke rally's. Na een kleine achterstand werd de 1^e set winnend afgesloten. Bij een 3-0 voorsprong in de tweede leek het mis te gaan. We werden even overrompeld. Spelend voor de 4-1 ging het mis. Een bal die al uit ging wilde ondergetekende nog even halen. Een misstap en het was over en uit voor ons. Spier in mijn lies verrekt. Er is nog van alles aan gedaan, maar alles deed me zeer en dus opgave.....k-zooi! Niet alleen baalde ik van mijn eigen gebrek maar nog meer omdat we weer een punt kwijt waren en dat ik mijn "maatje" in de steek liet. Terecht dat ie baalde,

maar als ik door was gegaan had ik voorlopig niet meer kunnen spelen. Dus bij deze: “nogmaals sorry Maarten”. Alle hoop dan maar op Nico en Peter. Na een gemakkelijke eerste set werd de tweede set verloren en moest ook hier een derde set gespeeld worden. We haalden het net niet. En dus een eindstand waar we geen van beiden wat mee opschoten.

Samengevat hebben we leuke partijen gespeeld met uiteraard het sportieve publiek wat in grote getale aanwezig was. Helemaal top mensen! Daar doen we het voor. Jammer dat we 3-3 gelijk speelden, want zoals ik gezien heb heeft de koploper na vandaag 4 punten voorsprong op ons en die krijgen we 9 mei. In mijn ogen wordt Metselaars de lachende derde, maar goed, eerst genezen en dan gewoon weer ballen.

Uit onze ziekenboeg:

Marian is gevallen met de fiets en na controle in het ziekenhuis blijkt dat ze haar sleutelbeen gebroken heeft en dus ca 4 weken is uitgeschakeld. Marian, heel veel sterkte met je herstel!

Hans Borrias zijn vrouw is geopereerd en is inmiddels herstellende. Via deze weg en wat nog komt wensen wij zijn vrouw een spoedig herstel zodat we weer kunnen genieten van haar aanwezigheid.

Via deze weg willen wij ook Heren Team 3 alvast feliciteren met hun aanstaande kampioenschap. Wat wij verzuimen lukt hun wel: winnen van een koploper. Nu denkt u misschien, is dit niet voorbarig? Ik vind van niet. Dit kunnen en mogen ze niet meer weggeven. Wat dat betreft heeft ons team ontzettende pech. Ook wij hadden kampioen aspiraties, maar door blessureleed is dit bijna onmogelijk geworden.

Zo heren, even een week rust. Tijd voor bezinning en herstel. Daarna wacht de koploper. Zonder tegenbericht ga ik er van uit dat we gewoon 9 mei spelen zonder Maarten en zonder Eric. Het is niet anders. We spreken dezelfde tijd af als deze week. Ik spreek jullie ongetwijfeld nog. Tot dan!

René

Never Out Houtrust Heren 3 - Metselaars: 5-1

Wedstrijd 1: Rinaldo speelde tegen een oude rot in het tennis vak en stond al snel met 1-4 achter. Ondanks dat Rinaldo een jonge god is, lijkt hij op een oude diesel die op gang moet komen, want na deze 1-4 heeft de oude man nog 1 game gepakt, in een overigens wat zakelijke sfeer
Stand 6-4/6-1

Wedstrijd 2: Jan C. (Clemenkowff) had 3 sets nodig om de winst binnen te halen. Zijn tegenstander, waar ik later tegen dubbelde, was een en al sportiviteit, complimenteus, gezellig praatje en ontspannen, een voorbeeld voor ons allen.
Stand 6-1/4-6/7-5 of zoiets

Wedstrijd 3: Hans B. (Bongaertz) heeft ondanks de goede temperatuur in een wat onderkoelde sfeer zijn wedstrijd in 3 sets gewonnen met soms prachtige slagen wisselingen.
Stand 6-4/4-6/6-3 ?????

Wedstrijd 4: In mijn [red. Andre V. (Verkolf)] single leek het er op dat er punten te verdienen waren, voor wie de bal zo hoog mogelijk kon spelen. Een drama van een partij, in mijn beleving. Maar wel gewonnen, dat wel natuurlijk.
Stand 6-4/7-5 sfeer wat gelaten.

Dubbel 1: Jan en Rinaldo speelden een spannende 3 setter, maar helaas verloren.
Stand verloren

Dubbel 2: aan deze partij hebben zowel de tegenstanders als wij (Evert en Andre) veel spelplezier beleefd, met een gevoel van "daar doe je het voor!".
Stand 4-6/6-1/6-4 dus gewonnen.

Einduitslag 5-1 en dat zonder sponsor

Andre

Zondag 26 april 2009

Never Out Houtrust Dames 1 - DTB: 3-3

Wat een vreemde dag was het toch. Daar stond ik (Maxime) dan om 09:10 uur in de straat bij Jos in de regen. Na het zoeken van Jos haar huis, niet wetend op welk nummer ze woonde, had ik haar uiteindelijk toch gevonden en gingen we op weg naar Houtrust. Bij het fietsen op de Laan van Poot viel ons oog op vier dames waarvan Jos meteen al zei: 'Ja dat zijn onze tegenstandsters'. Ik wilde het niet geloven want ze zagen er zo oud uit, maar Jos had toch gelijk. En zo oud waren ze nou ook weer niet. Eenmaal aangekomen op onze nieuwe thuisbasis viel het weer nog best mee, het miezerde nog een klein beetje maar dat viel op dat moment nog te verwaarlozen.

Ondertussen waren we met zijn allen compleet en zaten we heerlijk koffie en thee te drinken onder het genot van een vers door Hans gebakken "Houtrust" ontbijt (croissantjes, chocoladebroodjes en een broodje met een aardbeiensubstantie als ik me niet vergis..) en door Lia meegebrachte chocoladecake. Na het invullen van alle gegevens van iedereen was het ondertussen wel tijd de baan op te gaan. Vol zelfvertrouwen stapte Jos en ik als eerste de baan op. Maar tijdens het inspelen werd ons al gauw duidelijk dat het niet veel zin meer had om door te gaan. De regen werd te veel, en enkele banen werden al behoorlijk glad. En daar zaten we dan weer, binnen tussen al die eerder genoemde heerlijke lekkernijen. Na het zorgvuldig bekijken van de buienradar kwamen we tot de conclusie dat we maar beter naar huis konden gaan en het **later** nog een keer moesten proberen.

Later:

Wat een prima idee was het om later verder te spelen. De regenwolken waren ons voorbij, en zelfs de zon verscheen in het beeld. In rokjes kon getennist worden. Omdat er niet veel tijd meer over was, hadden we besloten gelijk met vier singles de baan op te gaan. Netjes in een rijtje van links naar rechts in baanvolgorde hadden we: Jos, Laura, ikzelf en Lia. De uitslagen waren de volgende, Jos die een hele nette partij gewonnen had met 6-2 6-4. Laura die moeite had met de scherpe slagen van haar tegenstander heeft helaas de single verloren. Ik zelf, na even in de tweede set in slaap gedommeld te zijn, heb toch mijn single gewonnen met 6-1 7-5. En dan Lia nog, die moest na een ware titanenstrijd van drie lange sets met maar liefst twee tiebreaks helaas het onderspit delven. En zo kwamen we met 2-2 uit de singles.

En dan hadden we ook nog de dubbels. De “oma's” samen en de “kleuters” samen. Dit leidde tot verschillende resultaten. Een moeizame winst van Laura en mij. En op het randje het verlies van Jos en Lia. Dit leidde tot het eindresultaat van 3-3.

Al met al was het een lange dag en iedereen was behoorlijk moe. Dus de heerlijke competitieschotel op het einde hadden we allemaal meer dan verdiend. Zondag op naar Overdam voor, hopen we, een mooie overwinning! Bedankt voor alle support zondag, van ouders, Karel en Marijke (en de hond van hun burens), Rene en Marianne, en natuurlijk onze mascotte Lia's hondje Jip!

Tot zondag dames!

Maxime

Verslag 'operatie kieviet' alias 'nieuwe heup', deel 1: **het ziekenhuis**

De meeste mensen vragen 'is het **meege**vallen?'. Maar ik had geen negatief verwachtingspatroon of doemscenario's. Afgezien misschien van het aanbrengen van een katheter, dat leek me niet zo prettig. In de voorlichting meende ik gelezen te hebben '*misschien* een katheter', maar misschien wilde ik *misschien* lezen. Nog maar net op zaal werden door twee verpleegsters de eerste voorbereidingen getroffen voor de operatie. Eerst het operatiehemd aan. Vervolgens gingen de twee dames aan mijn voeteneind met elkaar in discussie wie de katheter zou aanleggen, de sadisten wilden het allebei graag doen. Dus toch een katheter..... En is het meegefallen? Ja, het is achteraf wel meegefallen maar het wordt niet mijn hobby.

En de operatie zelf? Die is niet **tegen**gevallen. Ik wist niet hoeveel pijn ik zou krijgen maar de pijnbestrijding is tegenwoordig goed verzorgd, zei iedereen. Bovendien zou de toegepaste operatietechniek (voorste benadering cq Franse slag) minder schade veroorzaken en minder pijn. Zoals alle vrouwen weten lijden wij mannen bij elk pijntje met ons hele lichaam. Geen pijn te zien, ik had wel een gevoel van spierpijn, maar geen echte pijn.

Maar even terug naar de voorbereidingen: de verdoving met een ruggenprik was een bijzondere ervaring, vanaf de navel was alles verdoofd. Op de operatietafel werden een paar benen opgetild die gevoelsmatig niet bij mij hoorden maar er lag niemand naast mij. Absoluut absurd. De operatie zelf

werd aan mijn oog onttrokken door een scherm maar ik kon redelijk volgen wat die timmerman aan het doen was: zagen, frezen, vijlen, kloppen. De chirurg liet de nieuwe onderdelen netjes boven het scherm zien: kijk meneer De Vries dit is de nieuwe kom, en meneer De Vries dit is de nieuwe kop. Al met al is hij anderhalf uur bezig geweest. Marianne Sudderee heeft namens Never Out een oogje in het zeil gehouden en na afloop al het gereedschap geteld.

Terug op zaal stond er een fles op mijn nachtkastje. Er was al een meneer langsgeweest! Die meneer bleek Dick Wolters. Hij moest in de buurt zijn en was mijn eerste bezoek in het ziekenhuis, zelfs voor het mes er in was gezet. Heel leuk. Ik heb sowieso niet over aandacht te klagen gehad, waarvoor hartelijk dank.

De ruggenprik is ideaal. 's Avonds zat ik gewoon weer aan de warme maaltijd. Ik kan me van mijn meniscusopratie 35 jaar geleden nog herinneren dat ik na een volledige narcose 's avonds niet mocht eten terwijl ik vreselijke trek had, en dat de volgende middag de fysio met haar oefeningen me alle eetlust had ontnomen. Dit keer heb ik geen maaltijd-trauma opgelopen.

Vrijdag geopereerd, zaterdag wandelen met 2 krukken in de gang. En heeft meneer een trap thuis, OK, dan gaan we morgen de trap op en neer. Ik had voldoende geleerd om maandag weer naar huis te gaan. Helaas heb ik die laatste nacht nauwelijks geslapen omdat mijn zaalgenoten (ook heupoperaties) de hele nacht aan het spoken waren: 'ik moet zonodig plassen', 'ik heb pijn aan mijn been, heeft u een pilletje?', 'ik heb anderhalf uur heerlijk geslapen, heeft u nog zo'n pilletje?' Het gevolg was dat ik maandagochtend het gevoel had dat naast de heupoperatie mijn hoofd geamputeerd was. Na een foto voor controle werd ik ontslagen en kon Jos me ophalen.

Volgende week **de reïntegratie in het gezin.**

Enno